

6609. Gnefte Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 6610

er Tilfældet, hvor Regjeringen alligevel træder tilbage om nogle faa Uger. Jeg kan ogsaa i det Hele slutte mig til de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's A^{de} Valgkreds (Fenger), netop med Undtagelse af hans Betragtning om den praktiske Betydning, som et Ministerfliste i Diebliffet vilde have med Hensyn til Sagernes Gang her i Salen, og ogsaa med Hensyn til et andet Punkt, hvorom der fornuftigviis ikke kan debatteres, Spørgsmaalet om reent personlige Følger. Men netop fordi jeg kan tiltræde disse Betragtninger, Betragtninger over en Mangel paa faste Partier og Sammenhæng i de forskjellige Grupper, i hvilke Thinget er deelt — netop derfor har man ikke Lov til at lægge Mere i den Afstemning, der her vil finde Sted, end hvad der netop ligger deri. Man har ikke blot ikke Lov dertil, men man kan fornuftigviis ikke gjøre det. Netop de, som gjøre gjældende, at der ikke hos os, som stemme sammen, er nogen fast sammenfluttet Majoritet, men at hver for sig har sin forskjellige Mening om vigtige Spørgsmaal, netop de kunne ikke vel komme og gjøre noget Saa-
dant gjældende, men maae indrømme, at det ikke engang er muligt at begrunde noget Saa-
dant paa vor Afstemning.

Conseilspræsidenten: Egeoverfor en Uttring, som saaldt fra det ærede Medlem, der nu satte sig, maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at man drager Slutninger med Hensyn til mine Colleger og med Hensyn til Spørgsmaal desangaaende, som forekomme mig slet ikke at kunne drages frem. Jeg har sagt, at jeg som Conseilspræsident ikke troer at have tilstrækkelige physiske Kræfter. Naar jeg altsaa indgiver min Dimission, og Hans Majestæt modtager den, følger det af sig selv, at Ministeriet ikke eksisterer mere, og at der da bliver Spørgsmaal om et nyt Ministerium; men jeg skal vel forvare mig imod at udtale nogen Formening om, hvem Hans Majestæt

vil henvende sig til, eller ved nogenformelst Anthydning begrænde Valget i denne Henseende.

B. Christensen: Jeg er meget enig med de ærede Medlemmer af Thinget, der have gjort opmærksom paa, at de foreliggende enkelte Spørgsmaal i og for sig have deres overveieende Betydning fra det politiske Standpunkt. Jeg sympathiserer f. Ex. med Bevillingerne til Forstærkningen og til Indkaldelse af Reservebataillonernes fulde Mandskab, og jeg har ogsaa tidligere udtalt mig derfor, men jeg maa tilstaae, at det i dette Dødblik kommer lidet i Betragtning for mig, hvad min Dom om disse Spørgsmaal i og for sig er. Jeg veed, at der er et fast og betydeligt Fleertal, som ikke vil samtykke i disse Forslag, og navnlig ikke vil samtykke i Forslaget under Nr. 7, og derhos maa jeg tilstaae, at jeg efter min Overveieelse ikke formaaer at tillægge dem en saa afgjørende og omfattende Betydning som den, det ærede Medlem for Helsingør har gjort gjældende, ligesom jeg i det Hele taget maa paastaae, at det ikke forholder sig rigtigt, naar det ærede Medlem har villet gjøre gjældende, at Nægtelsen af denne Bevilling fra Finantsudvalgets eller det paagjældende Fleertals Side var et Omslag, som han kaldte det. Jeg troer, at dette er fuldstændig uberettiget, men jeg skal ikke opholde det høie Thing videre derved. Jeg agter at stemme imod Ministeriet, og jeg indseer ikke, at jeg har noget Valg i saa Henseende. Ministeriet begyndte med at faae vor Grundlov af 1849 indskrænket og bragt i den Tilstand, hvori den nu er, men det forekommer mig næsten, at dette Ministerium, Skaberens deraf, nu selv maa have faaet en Fornemmelse af, at der er eet og andet Beslageligt derved. Hvorledes slutter Ministeriet da sin Virksomhed? Det slutter den med, at det har søgt at benytte et Fæsteafsløsningsforslag, hvorved vi, som vore Forgængere i mange Generationer, tilstræbte at see Bønderjorden overdraget til Bønde-